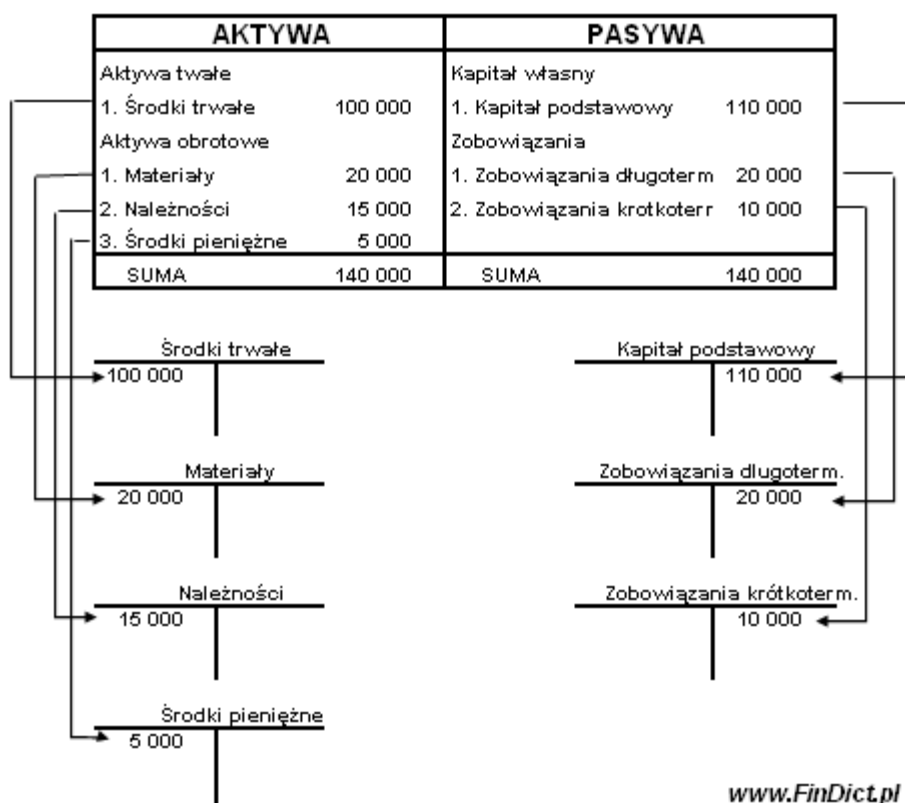

Temat 7. Zasady funkcjonowania kont bilansowych. Konta aktywne

Proszę omówić konta aktywne oraz zasady otwierania kont aktywnych

Na kontach aktywnych księguje się wartości składników aktywów czyli **składników tworzących majątek przedsiębiorstwa**. Jak każde konto ma one stronę debetową (“Dt lub Wn”) i kredytową (“Ct lub Ma”), nazwę oraz symbolu zakładowego planu kont. Charakteryzuje się tym, że **saldo początkowe jest debetowe** i występuje na początku danego okresu sprawozdawczego, księguje się tu również wszystkie zwiększenia danego składnika majątku. Po stronie kredytowej Ct księguje się wszystkie jego zmniejszenia.

Konta aktywne zawsze wykazują saldo debetowe. Znaczy to, że obrót debetowy konta jest zawsze większy lub równy obrotowi kredytowemu. Jeżeli obroty w danym okresie są równe, saldo końcowe konta wynosi zero.

Konto aktywne	
Saldo początkowe	
Zwiększenia	Zmniejszenia
Obrót Dt	Obrót Ct

Konto pasywne	
	Saldo początkowe
Zmniejszenia	Zwiększenia
Obrót Dt	Obrót Ct

Konto aktywne				Konto pasywne			
Sp)	10 000				15 000	Sp)	
1)	4 000	12 000	3)	2)	7 000	12 000	1)
2)	7 000	8 500	4)	3)	3 000	17 300	4)
4)	5 500						
	26 500	20 500			10 000	44 300	
	-	6 000	Sk)	Sk)	34 300	-	
	26 500	26 500			44 300	44 300	

saldo końcowe debetowe saldo końcowe kredytowe

www.FinDict.pl

Dt (lub Wn)	Konto Aktywne	Ct (lub Ma)
(Sp) Saldo początkowe (debetowe)		(-) zapisy zmniejszające stan aktywów
(+) Zapisy stanu zwiększające stan aktywów		
		Obrót Ct
Obrót Dt		(Sk) saldo końcowe (debetowe)
Suma Σ Dt		Suma Σ Ct

Temat 8. Zasady funkcjonowania kont bilansowych. Konta pasywne

Proszę omówić zasady funkcjonowania kont pasywnych.

Konta pasywne (pasywów) funkcjonują dla ewidencji źródeł pochodzenia majątku.

Saldo początkowe na tym koncie księguje się zawsze na stronie Ma.

Na stronie Ma księguje się również zwiększenia stanu składników pasywów.

Na stronie Wn konta księguje się **zmniejszenia** stanu składników pasywów oraz saldo końcowe.

Saldo końcowe konta jest więc zawsze **kredytowe**.

Podobnie jak każde inne konto bilansowe konto pasywne jest podzielone na dwie strony – kredytową i debetową. Konto pasywne różni się jednak od konta aktywnego tym, że to, co w koncie aktywnym znajdowało się po stronie lewej, w koncie pasywnym jest umieszczone w kolumnie prawej. W

koncie pasywnym po stronie lewej jest Dt (lub Wn), a po stronie prawej Ct (lub Ma).

Operacje gospodarcze, które zwiększają stan początkowy konkretnego pasywu są zapisywane jako zmiany kredytowe. Z tego powodu obrót kredytowy który jest podsumowaniem stanu początkowego pasywów oraz wszystkimi zwiększeniami konkretnego pasywu, jest informacją o tym jak duże jest dane źródło finansowania w firmie, w określonym okresie sprawozdawczym.

Konta pasywne zawsze wykazują saldo kredytowe. Znaczy to, że obrót kredytowy konta jest zawsze większy lub równy obrotowi debetowemu. Jeżeli obroty w danym okresie są równe, saldo końcowe konta wynosi zero.

Konto aktywne		Konto pasywne	
Saldo początkowe			Saldo początkowe
Zwiększenia	Zmniejszenia	Zmniejszenia	Zwiększenia
Obrót Dt	Obrót Ct	Obrót Dt	Obrót Ct

www.FinDict.pl

Konto aktywne				Konto pasywne			
Sp)	10 000				15 000	Sp)	
1)	4 000	12 000	3)	2)	7 000	12 000	1)
2)	7 000	8 500	4)	3)	3 000	17 300	4)
4)	5 500						
	26 500	20 500			10 000	44 300	
	-	6 000	Sk)	Sk)	34 300	-	
	26 500	26 500			44 300	44 300	

saldo końcowe debetowe saldo końcowe kredytowe

www.FinDict.pl

Zasada działania konta pasywnego jest “odwrotna” niż konta aktywnego. Wszystkie spłaty, które pomniejszają zobowiązania firmy należy zapisać po stronie debetowej.

Temat 9. Zasady funkcjonowania kont bilansowych. Konta aktywno- pasywne

Proszę omówić zasady funkcjonowania kont aktywno- pasywnych

KONTA AKTYWNO-PASYWNE

Do tej grupy kont zaliczają się główne konta, na których ewidencjonowane są **rozrachunki**. **Rozrachunki to to nic innego jak należności i przeciwne im zobowiązania**. Należności występują w aktywach bilansu, ponieważ określają one środki w rozrachunkach. Natomiast zobowiązania są grupowane jako pasywa, ponieważ są one obcym źródłem finansowania.

Na koncie aktywno-pasywnym **saldo początkowe** może występować po stronie debetowej lub kredytowej, lub po obu stronach jednocześnie. Dodatkowo zapisy na tym koncie są zależne w każdym przypadku od istoty operacji oraz od jej charakteru (czy jest on pasywny czy aktywny).

Do ustalenia **salda końcowego** na tym koncie niezbędna jest analiza każdej operacji, która została zapisana. Dzięki tej analizie określa się czy dana transakcja gospodarcza wpłynęła na **saldo końcowe debetowe** czy **saldo końcowe kredytowe**. Po przeprowadzeniu podziału, poszczególne salda końcowe oblicza się w takim sam sposób, jak w przypadku kont aktywnych i pasywnych.

Konta aktywno-pasywne ze względu na to, że prezentują operacje gospodarcze dotyczące zarówno aktywów jak i pasywów otwierane są dwoma saldami początkowymi:

- a) Saldem początkowym debetowym oznaczającym wartość początkową składnika aktywów
- b) Saldem początkowym kredytowym oznaczającym wartość początkową składnika pasywów

Dt aktywno-pasywne Ct

Dt (Wn)	Ct (Ma)
-Saldo początkowe składnika aktywów z bilansu otwarcia	- Saldo początkowe składnika pasywów z bilansu otwarcia
-Zwiększenie stanu aktywów	- Zmniejszenie stanu aktywów
- Zmniejszenie stanu pasywów	- Zwiększenie stanu pasywów

Obrót konta aktywno pasywnego podobnie jak w przypadku kont aktywnych i kont pasywnych stanowi suma zapisów po danej stronie konta. Wyróżnić można:

a) Obrót debetowy – suma zapisów po stronie debetowej konta

b) Obrót kredytowy – suma zapisów po stronie kredytowej konta

Cechy charakterystyczne konta aktywno-pasywnego:

a) Otwarcie konta następuje poprzez wpisanie salda początkowego danego składnika aktywów i danego składnika pasywów

b) Konta aktywno-pasywne mają dwa salda początkowe

- Saldo początkowe składnika aktywów zapisane po stronie debetowej

- Saldo początkowe składnika pasywów zapisane po stronie kredytowej

c) Zamknięcie konta następuje poprzez ustalenie salda końcowego

d) Konta aktywno-pasywne mogą wykazywać jednocześnie dwa salda końcowe

Temat 11. Otwieranie/zamykanie kont księgowych.

OTWIERANIE I ZAMYKANIE KONT BILANSOWYCH

Otwarcie konta odbywa się na początek każdego roku obrotowego lub w każdym innym dniu otwarcia ksiąg rachunkowych, aby otworzyć konto bilansowe musimy nadać mu nazwę i wpisać odpowiedni numer, następnie zapisujemy na danym koncie po jednej ze stron, debetowej lub kredytowej

- saldo początkowe, które przejmujemy z bilansu otwarcia, kwota aktywów zapisywana jest po stronie debetowej, a kwota początkowa pasywów po stronie kredytowej,
- konkretną kwotę operacji gospodarczej jeśli dany składnik nie występował w bilansie otwarcia.

Konto zamyka się stawiając poziomą linię, pod którą wpisuje się obroty poszczególnych stron. Następnie wylicza się saldo końcowe konta i wpisuje **po stronie przeciwnej do tej, na której saldo występuje**. Następnie, poprzez zsumowanie obrotów i sald uzyskuje się sumę kontrolną, która powinna być taka sama po obu stronach.

Konto aktywne				Konto pasywne			
Sp)	10 000				15 000	Sp)	
1)	4 000	12 000	3)	2)	7 000	12 000	1)
2)	7 000	8 500	4)	3)	3 000	17 300	4)
4)	5 500						
	26 500	20 500			10 000	44 300	
	-	6 000	Sk)	Sk)	34 300	-	
	26 500	26 500			44 300	44 300	

saldo końcowe debetowe saldo końcowe kredytowe

www.FinDict.pl

Pytanie problemowe:

Pytanie problemowe: proszę omówić zasady otwierania i zamykania kont bilansowych.

Temat 13. Zasada podwójnego zapisu/księgowania

Proszę omówić zasadę podwójnego zapisu

Reguła podwójnego zapisu – jedna z podstawowych zasad rachunkowości. Zgodnie z nią, każda operacja gospodarcza jest ewidencjonowana na co najmniej dwóch różnych kontach, po dwóch różnych stronach i w identycznej wartości na stronach różnych kont.

W praktyce oznacza to, że każda operacja gospodarcza księgowana jest na kontach syntetycznych w tej samej kwocie po stronie Dt oraz Ct. Warto zaznaczyć, że transakcja musi być zaksięgowana minimum na dwóch kontach. Zależność między kontami na których księgowana jest operacja, nazywamy **korespondencją kont**. Dzięki stosowaniu tej zasady możliwe jest zachowanie równowagi bilansowej.

Wyjątkiem od tej reguły jest księgowanie wartości na kontach analitycznych (pomocniczych), w którym obowiązuje zasada jednostronnego zapisu. Na kontach analitycznych nie stosujemy zasady podwójnego zapisu, ponieważ widnieją na nim jedynie powtórzone zapisy z konta syntetycznego.

Konta wynikowe i bilansowe funkcjonują w taki sam sposób, dlatego w ich przypadku obowiązuje zasada podwójnego zapisu. Operacje gospodarcze wynikowe księgowane na koncie **wynikowym** w trakcie okresu obrachunkowego sprawiają, że obroty na tych kontach narastają.

Temat 3. Cechy i rodzaje dowodów księgowych

Proszę omówić dowody księgowe dokonując klasyfikacji według kryteriów.

Zgodnie z Ustawą z 29 września 1994 r. o rachunkowości podstawą zapisów księgowych mogą być sporządzone przez jednostkę dowody księgowe:

1. zbiorcze - służące do dokonania łącznych zapisów zbioru dowodów źródłowych, które muszą być w dowodzie zbiorczym pojedynczo wymienione,
2. korygujące poprzednie zapisy,
3. zastępcze - wystawione do czasu otrzymania zewnętrznego obcego dowodu źródłowego,
4. rozliczeniowe - ujmujące już dokonane zapisy według nowych kryteriów klasyfikacyjnych.

W razie uzasadnionego braku możliwości uzyskania zewnętrznych obcych dowodów źródłowych kierownik jednostki może zezwolić na udokumentowanie operacji gospodarczej za pomocą księgowych dowodów zastępczych, sporządzonych przez osoby dokonujące tych operacji. Nie może to jednak dotyczyć operacji gospodarczych.

Przy czym powinny one zawierać co najmniej:

- **określenie rodzaju dowodu i jego numeru identyfikacyjnego** np.: Faktura VAT, oraz numer.
- **określenie stron (nazwy, adresy) dokonujących operacji gospodarczej**
- **opis operacji oraz jej wartość, jeżeli to możliwe, określoną także w jednostkach naturalnych**
- **datę dokonania operacji, a gdy dowód został sporządzony pod inną datą - także datę sporządzenia dowodu**
- **podpis wystawcy dowodu oraz osoby, której wydano lub od której przyjęto składniki aktywów**
- **stwierdzenie sprawdzenia i zakwalifikowania dowodu do ujęcia w księgach rachunkowych przez wskazanie daty oraz sposobu ujęcia dowodu w księgach rachunkowych (dekretacja), podpis osoby odpowiedzialnej za te wskazania**

Wymagania dotyczące dokumentów, określone w ustawie o rachunkowości, są bardzo ogólne, natomiast **bardziej szczegółowe wymagania co do dokumentacji mamy w ustawie o VAT.**

Temat 4. Majątek przedsiębiorstwa (aktywa)

Pytanie problemowe: co należy rozumieć pod pojęciem inwestycji długoterminowych i jak je ujmuje się w bilansie?

Inwestycje długoterminowe to jeden ze składników aktywów trwałych czyli składnik majątku, który będzie wykorzystywany w działalności przez okres powyżej jednego roku . Aby dana inwestycja została zaliczona do aktywów bilansu **musi spełniać trzy podstawowe kryteria:**

- możliwość sprawowania nad nią kontroli przez jednostkę,
- możliwość wiarygodnego określenia jej wartości,
- osiągnięcie przez jednostkę przyszłych korzyści ekonomicznych.

Inwestycje długoterminowe to :

1. **nieruchomości** - grunty, prawo użytkowania wieczystego gruntu, budowle, budynki, a także spółdzielcze prawo do lokalu - które są posiadane przez jednostkę w **celu osiągnięcia bezpośrednich korzyści**, np. w postaci wzrostu ich wartości lub uzyskania pożytków, np. z najmu, dzierżawy.
2. **wartości niematerialne i prawne zaliczane do inwestycji**,
3. **długoterminowe aktywa finansowe** – do których zalicza się aktywa płatne i wymagalne lub przeznaczone do zbycia w okresie przekraczającym 12 miesięcy od dnia bilansowego.:
 - udziały lub akcje,
 - inne papiery wartościowe,
 - udzielone pożyczki,
 - inne długoterminowe aktywa finansowe.
4. **inne inwestycje długoterminowe**

Temat 5. Źródła finansowania majątku (pasywa)

Pytanie problemowe: Proszę omówić wewnętrzne i zewnętrzne źródła finansowania majątku.

Źródło finansowania majątku to zasób środków pieniężnych ([kapitału](#)) finansujących określoną działalność lub przedsięwzięcie , wykazywane w jego bilansie pod postacią [pasywów](#). Można je podzielić:

- ze względu na źródło pochodzenia kapitału na:
 - **Kapitał własny i Kapitał obcy**
- ze względu na dostęp do kapitału:
 - **źródła wewnętrzne** (wkład własny, zysk zatrzymany, amortyzacja
 - **źródła zewnętrzne** (emisja akcji, pozyskanie nowego udziałowca, venture capital, anioły biznesu)

Kapitały własne to Kapitał podstawowy, Kapitał (fundusz) zapasowy , Kapitał (fundusz) rezerwowy

Kapitał obcy to Zobowiązania długoterminowe , Zobowiązania krótkoterminowe , Fundusze specjalne

Kapitał podstawowy

- kapitał akcyjny (spółki akcyjne),
- kapitał udziałowy (spółki z o.o.),
- fundusz założycielski (przedsiębiorstwa państwowe),
- fundusz udziałowy (spółdzielnie).

Kapitał (fundusz) zapasowy - powstaje w trakcie działania spółki kapitałowej:

- z części zysku,
- dopłat udziałowców,
- nadwyżki osiągniętej ze sprzedaży akcji ponad wartość nominalną.

Kapitał (fundusz) rezerwowy - jest tworzony z części zysku netto z przeznaczeniem na pokrycie spodziewanych w przyszłości wydatków i strat.

Kapitał rezerwowy może mieć różne nazwy w zależności od formy organizacyjno-prawnej:

- kapitał zapasowy lub rezerwowy - w spółkach akcyjnych i z o.o.,
- fundusz przedsiębiorstwa - w przedsiębiorstwach państwowych,
- fundusz zasobowy - w spółdzielniach,
- nie tworzy się takich funduszy w spółkach jawnych, cywilnych, komandytowych i przedsiębiorstwach osób fizycznych.

Kapitał obcy

Zobowiązania długoterminowe to takie, których termin spłaty jest dłuższy niż jeden rok od daty na jaką sporządza się sprawozdanie finansowe:

- długoterminowe pożyczki, obligacje i inne papiery wartościowe,
- długoterminowe kredyty bankowe,
- długoterminowe zobowiązania wobec dostawców, własnych pracowników.

Zobowiązania krótkoterminowe to takie, których termin spłaty nie przekracza jednego roku od daty na jaką sporządza się sprawozdanie finansowe:

- pożyczki, obligacje i papiery wartościowe,
- kredyty bankowe,
- zobowiązania z tyt. dostaw i usług,
- zaliczki na poczet dostaw,
- zobowiązania wekslowe,
- zobowiązania z tyt. podatków, ceł, ZUS,

- zobowiązania z tyt. wynagrodzeń,
- zobowiązania wewnątrzzakładowe,
- pozostałe.

Fundusze specjalne:

- tworzone z zysku na specjalne zadania,
- tworzone w koszty działalności np. ZFŚS,
- fundusz załogi, tzw. trzynastki.

Ponadto do pasywów zalicza się:

- utworzone rezerwy na zobowiązania, np. tworzone rezerwy na sprawy sporne,
- rozliczenia międzyokresowe,
- ujemna wartość firmy występująca wtedy, gdy cena nabycia jednostki lub jej zorganizowanej części jest niższa od wartości godziwej przyjętych wyrobów,
- inne rozliczenia międzyokresowe kosztów bierne.

Temat 10. Zasady funkcjonowania kont wynikowych

Proszę omówić zasadę ewidencjonowania na kontach wynikowych

Konto wynikowe – służy do rejestrowania operacji gospodarczych odzwierciedlających wartościowo przebieg procesów prowadzonej przez jednostkę działalności w zakresie przychodów i kosztów, strat i zysków nadzwyczajnych oraz wyniku finansowego.

Cechą charakterystyczną kont wynikowych jest brak salda początkowego.

Na kontach wynikowych księguje się koszty po stronie Winien (strona debetowa) a przychody po stronie Ma (strona kredytowa). Konta wynikowe kosztów i strat **działają podobnie jak konta aktywów**, to znaczy na stronie Winien (Dt) księguje się bieżąco poniesione koszty i straty nadzwyczajne, natomiast na stronie Ma (Ct) – wszelkie ich zmniejszenia oraz okresowe przeniesienia zbiorczych kwot w celu ustalenia wyniku finansowego.

Konta wynikowe przychodów i zysków działają podobnie jak konta pasywów, to znaczy ujmuje się bieżąco na stronie Ma (Ct) osiągnięte przychody i zyski nadzwyczajne, a strona Winien (Dt) służy do księgowania ich zmniejszeń oraz okresowych przeniesień zbiorczych kwot na konto wyniku finansowego. Konto wyniku finansowego ujmuje dwie przeciwstawne sobie wielkości: przychody i zyski nadzwyczajne oraz koszty osiągnięcia tych

przychodów i straty nadzwyczajne. Rezultat porównania tych wielkości może być zyskiem (saldo Ma) lub stratą (saldo Winien).

Konto wynikowe

Konta kosztów i strat		Konta przychodów i zysków	
Wn (Dt)	Ma (Ct)	Wn (Dt)	Ma (Ct)
Operacje zwiększające koszty i straty nadzwyczajne	Operacje zmniejszające koszty i straty nadzwyczajne	Operacje zmniejszające przychody i zyski nadzwyczajne	Operacje zwiększające przychody i zyski nadzwyczajne
	Przeniesienia na koniec roku obrotów lub sald poszczególnych kont kosztów i strat na stronę Wn konta 86 „Wynik finansowy”	Przeniesienia na koniec roku obrotów lub sald poszczególnych kont przychodów i zysków na stronę Ma konta 86 „Wynik finansowy”	
obroty strony Wn = obroty strony Ma		obroty strony Wn = obroty strony Ma	

Temat 6. Konto księgowe- charakterystyka i zasady funkcjonowania

Proszę omówić zasady otwierania i księgowania operacji gospodarczych na kontach bilansowych

Do ewidencji w księgach rachunkowych składników aktywów i pasywów, przychodów i kosztów służą konta księgowe. Zawierają one m.in. numer, nazwę oraz dwie strony: lewą - określaną jako Winien (Wn) lub Debet (Dt) oraz prawą - nazywaną Ma (Ma) lub Credit (Ct).

Konta bilansowe służą do ewidencji stanu i zmian na kontach aktywów i pasywów. Salda kont bilansowych są prezentowane w bilansie. Wśród kont bilansowych można rozróżnić konta:

- aktywne, na których ewidencjonuje się aktywa jednostki, tj. jej majątek (np. środki trwałe, środki pieniężne, towary, materiały, należności),
- pasywne, przeznaczone do ewidencji pasywów, tj. źródeł finansowania majątku (np. kredyty bankowe, zobowiązania, kapitały własne),
- aktywno-pasywne stosowane dla rozrachunków i rozliczeń, które mogą być zaliczane do aktywów lub zobowiązań w zależności od ich rodzaju.

Na kontach aktywnych po stronie Wn wprowadza się stan początkowy składników aktywów oraz zwiększenia tego stanu. Natomiast **po stronie Ma księguje się** wszelkie zmniejszenia stanu składników aktywów. Na koniec okresu sprawozdawczego konta aktywne mogą wykazywać wyłącznie saldo debetowe (Wn).

Na kontach pasywnych. po stronie Ma tych kont ewidencjonuje się stan początkowy składnika pasywów oraz wszelkie zwiększenia tego stanu. Z kolei **po stronie Wn** księguje się zmniejszenia stanu danego składnika pasywów. Na koniec okresu na kontach pasywnych może figurować saldo kredytowe (Ma).

Na kontach aktywno-pasywnym saldo początkowe może występować **po stronie debetowej lub kredytowej**, lub po obu stronach jednocześnie. Dodatkowo zapisy na tym koncie są zależne w każdym przypadku od istoty operacji oraz od jej charakteru (czy jest on pasywny czy aktywny).

Do ustalenia **salda końcowego** na tym koncie niezbędna jest analiza każdej operacji, która została zapisana. Dzięki tej analizie określa się czy dana transakcja gospodarcza wpłynęła na **saldo końcowe debetowe** czy **saldo końcowe kredytowe**. Po przeprowadzeniu podziału, poszczególne salda końcowe oblicza się w takim sam sposób, jak w przypadku kont aktywnych i pasywnych.

W księgach rachunkowych poszczególne operacje gospodarcze ujmuje się na kontach zgodnie z zasadą podwójnego zapisu

Temat 15. Ewidencja analityczna

Pytanie problemowe:

Na jakich zasadach tworzy się konta analityczne?

Konta analityczne (pomocnicze)

Konta analityczne -to [konta](#), które służą do uszczegółowienia ewidencji zapisów księgowych **na danych [kontach syntetycznych](#)**. Łączna suma [obrotów](#) i [sald](#) kont analitycznych powinna być zgodna z zapisami na określonym **koncie syntetycznym**. Konta analityczne są także nazywane kontami **księgi pomocniczej**.

Ewidencją analityczną dokonuje się w porządku systematycznym, jako „podkonto” konta syntetycznego. Można zatem stwierdzić , że konta analityczne wchodzą w skład konta syntetycznego. Są one bowiem powiązane z głównym kontem syntetycznym na zasadzie **powtórzenia zapisu**. Oznacza to zatem, że dokonywany zapis na koncie analitycznym jest powtórzeniem zapisu dokonanego na koncie syntetycznym.

Warto pamiętać, że do kont o charakterze syntetycznych **stosuje się zasadę podwójnego zapisu**. Na kontach analitycznych przede wszystkim dokonuje się zaś zapisów jednostronnych.

Istotne jest, że **każde konto analityczne** może być podpisane **tylko pod jedno [konto syntetyczne](#)**. W celu zwiększenia szczegółowości ewidencji jest możliwość rozbudowania analityki do kilku poziomów.

Konta analityczne prowadzi się w szczególności dla posiadanych przez jednostkę środków trwałych, , wartości niematerialnych i prawnych oraz dokonywanych od nich odpisów

amortyzacyjnych lub umorzeniowych, rozrachunków z dostawcami, odbiorcami, rozrachunków z pracownikami, sprzedaży, zakupu, kosztów, operacji gotówkowych itd.

Przykład

Przeanalizujemy powiązanie kont analitycznych z kontami syntetycznymi. Firma Alfa posiada środki trwałe zaewidencjonowane na koncie 010 Środki trwałe. Ich wartość wynosi 2.500.000 zł. Z ewidencji pomocniczej, dokonywanej na kontach analitycznych, wynika, że w skład środków trwałych wchodzi:

- budynek biurowy o wartości 1.500.000 zł.
- maszyna o wartości 600.000 zł
- samochód ciężarowy o wartości 400.000 zł.

Zapisy na kontach księgowych będą wyglądały następująco:

Konto syntetyczne

010 – Środki trwałe

2 500 000	

Konta analityczne (do konta Środki trwałe)

010-1 Budynek biurowy

500 000	

010-2 Maszyna

600 000	

010-3 Samochód ciężarowy

400.000	
---------	--